

Święta Katarzyna Aleksandryjska

Wspominamy - 24 listopada

Święta Katarzyna Aleksandryjska urodziła się około roku 294 po Chrystusie w Aleksandrii, ówczesnej stolicy Egiptu, jako córka króla Kustosa. Otrzymała bardzo staranne i wszechstronne wykształcenie z zakresu filozofii, retoryki, poezji, muzyki, fizyki, matematyki, astronomii i medycyny. Słynęła nie tylko z wielkiej mądrości, ale także z niezwyklej urody. A kiedy nadszedł czas jej zamążpójścia, na próżno poszukiwała konkurenta, który by sprostął jej wymaganiom. Matka zaprowadziła ją więc do pobożnego pustelnika, syryjskiego mnicha, słynącego z mądrości i trafnych porad. Ten opowiedział im Dobrą Nowinę o Zbawicielu Świata, który jest Bogiem i panuje nad wszystkimi królami ziemskiego globu. Słuchając przekonywującej nauki pobożnego pustelnika, obie kobiety, matka i córka, – uwierzyły w Chrystusa. Nawróciły się na chrześcijaństwo i poprosiły o chrzest. Na chrzcie córka otrzymała imię Katarzyna co z greckiego znaczy „czysta”. Następnie Katarzyna zobaczyła we śnie Zbawiciela, który nazwał ją Swoją Oblubienicą, a jej rękę ozdobił obrączką. To były właśnie mistyczne zaślubiny Katarzyny z boskim Oblubieńcem, wychwalane dziś w pieśniach i modlitwach ku czci św. Katarzyny. W życiu Katarzyny nastąpiły teraz poważne zmiany. Przestało cieszyć ją bogactwo. Nieważne dla niej stały się honory ziemskie. Jej najbliższymi stali się chrześcijanie. Złożyła ślub dogonnej czystości.

Czasy jednak były bardzo niekorzystne dla chrześcijan. Naznaczone były ich krwawym prześladowaniem, wywołanym przez dekret cesarza Dioklecjana, który brzmiał: „Wszyscy obywatele imperium rzymskiego obowiązani są do składania ofiar bogom pogańskim”. Na początku IV wieku wschodnimi terenami państwa, do których należał też Egipt, zarządzał najbliższy współpracownik cesarza Dioklecjana, Maksencjusz, któremu w Egipcie także przysługiwał tytuł „Cesarz”. Był on fanatycznym poganinem i bardzo sumiennie czuwał, aby na podporządkowanym mu obszarze skrupulatnie przestrzegano edyktów cesarskich. Katarzyna ostentacyjnie odmówiła złożenia kadzielnej ofiary. Cezar rozgniewany, ale licząc się z pozycją Katarzyny, zwołał wielkie gremium filozofów z całego kraju. Ich zadaniem było przekonać Katarzynę o jej błędzie i pozyskać ją dla pogaństwa. Katarzyna była jednak nieugięta i

Maksencjusz postanowił zdobyć Katarzynę prośbą i obietnicami, łącznie z propozycją małżeństwa. Bezskutecznie. Wtedy skazał ją na tortury, morzenie głodem, łamanie kołem. Ostatecznie wykonano dnia 25 listopada, w jej 18 roku życia, wyrok kary śmierci przez ścięcie mieczem.

Dzisiaj święta Katarzyna patronuje: zakoncom, filozofom, teologom, uczonym i studentom; adwokatom i notariuszom; literatom i bibliotekarzom; drukarzom; kolejarzom, kołodziejom i woźnicom; młynarzom i piekarzom; mężatkom i dziewczętom; grzesznikom.